

2. Wysokość górniczej renty inwalidzkiej ustalona w myśl § 1 ulega ponownemu ustaleniu:

- 1) w razie upływu ważności zaświadczenia, o którym mowa w § 3 ust. 1, i nieprzedstawienia przez rencistę nowego zaświadczenia,
- 2) jeżeli zatrudnienie, do którego rencista został skierowany przez zakład pracy lub organ określony w § 2 ust. 2, ustało przed osiągnięciem wieku emerytalnego

określonego w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym górników i ich rodzin.

3. Zmiana wysokości górniczej renty inwalidzkiej następuje od najbliższego miesiąca przypadającego po upływie ważności zaświadczenia (ust. 2 pkt 1) lub po ustaniu zatrudnienia (ust. 2 pkt 2).

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. J. Obodowski

181

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 11 lipca 1983 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie regulaminów pracy oraz zasad usprawiedliwiania nieobecności w pracy i udzielania zwolnień od pracy.

Na podstawie art. 104 § 3 Kodeksu pracy (Dz. U. z 1974 r. Nr 24, poz. 141, z 1975 r. Nr 16, poz. 91, z 1981 r. Nr 6, poz. 23 i z 1982 r. Nr 31, poz. 214) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 20 grudnia 1974 r. w sprawie regulaminów pracy oraz zasad usprawiedliwiania nieobecności w pracy i udzielania zwolnień od pracy (Dz. U. z 1974 r. Nr 49, poz. 299, z 1975 r. Nr 27, poz. 141, z 1976 r. Nr 35, poz. 209, z 1977 r. Nr 10, poz. 41, z 1981 r. Nr 22, poz. 110 i z 1982 r. Nr 37, poz. 247) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 14 w ust. 1 po wyrazach: „Federacji Socjalistycznych Związków Młodzieży Polskiej” dodaje się wyrazy: „a także w Naczelnej Organizacji Technicznej i zrzeszonych w niej stowarzyszeń”;
- 2) po § 15a dodaje się § 15b, 15c i 15d w brzmieniu: „§ 15b. Zakład pracy jest obowiązany udzielać pracownikowi zwolnień od pracy, z zachowaniem za czas tych zwolnień prawa do wynagrodzenia, w celu wykonywania zadań

związanych ze sprawowaniem mandatu poselskiego.

§ 15c. Zakład pracy jest obowiązany udzielać pracownikowi zwolnień od pracy z zachowaniem prawa do wynagrodzenia w wymiarze niezbędnym do pełnienia z wyboru funkcji w statutowym ogniwie Patriotycznego Ruchu Odrodzenia Narodowego.

§ 15d. Na uzasadniony wniosek właściwego ogniwia Patriotycznego Ruchu Odrodzenia Narodowego zakład pracy udziela na krótki czas zwolnienia od pracy pracownikowi działającemu w Patriotycznym Ruchu Odrodzenia Narodowego, który nie pełni z wyboru funkcji statutowej, jeżeli zwolnienie to nie narazi zakładu pracy na szkody. Za czas tego zwolnienia pracownik zachowuje prawo do wynagrodzenia.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. R. Malinowski

182

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 25 lipca 1983 r.

w sprawie określenia zakładów pracy, w których stosuje się szczególne przepisy dotyczące stosunku pracy w okresie przewycięzania kryzysu społeczno-ekonomicznego.

Na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 21 lipca 1983 r. o szczególnej regulacji prawnej w okresie przewycięzania kryzysu społeczno-ekonomicznego oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 39, poz. 176) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy art. 1 i 2 ustawy z dnia 21 lipca 1983 r. o szczególnej regulacji prawnej w okresie przewycięzania kryzysu społeczno-ekonomicznego oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 39, poz. 176) stosuje się w:

- 1) przedsiębiorstwach wymienionych w załączniku do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 lutego 1983 r. w sprawie ustalenia listy przedsiębiorstw o podstawowym znaczeniu dla gospodarki narodowej (Dz. U. Nr 9, poz. 47) oraz w przedsiębiorstwach wymienionych w załączniku do uchwały nr 30 Rady Ministrów z dnia 14 marca 1983 r. w sprawie rozciągnięcia mocy obowiązującej przepisów ustawy o szczególnej

regulacji prawnej w okresie zawieszenia stanu wojennego na niektóre przedsiębiorstwa państwowe (Monitor Polski Nr 13, poz. 77),

- 2) przedsiębiorstwach lub w oddziałach przedsiębiorstw, którym w trybie określonym w odrębnych przepisach nadano status przedsiębiorstwa przemysłu obronnego,
- 3) przedsiębiorstwach określonych w art. 6 i 8 ust. 1 pkt 1—4 ustawy z dnia 25 września 1981 r. o przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 1981 r. Nr 24, poz. 122 i z 1982 r. Nr 45, poz. 289 oraz z 1983 r. Nr 36, poz. 165 i Nr 39, poz. 176),
- 4) jednostkach organizacyjnych podległych Ministrom: Obrony Narodowej, Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii W. Jaruzelski

183

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 25 lipca 1983 r.

w sprawie zakazu nieuzasadnionego podwyższania cen umownych wyrobów zaopatrzeniowych i inwestycyjnych, wytwarzanych przez jednostki gospodarki społecznej.

Na podstawie art. 11 pkt 1 ustawy z dnia 21 lipca 1983 r. o szczególnej regulacji prawnej w okresie przewycięzania kryzysu społeczno-ekonomicznego oraz o zmia-

nie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 39, poz. 176) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zakazuje się w okresie od dnia 1 sierpnia 1983 r. do dnia 31 grudnia 1983 r. podwyższania cen umownych wyrobów zaopatrzeniowych i inwestycyjnych wytwarzanych w kraju przez jednostki gospodarki społecznej. Ceny te nie mogą być wyższe od cen stosowanych w dniu 31 lipca 1983 r.

2. Przez wyroby zaopatrzeniowe i inwestycyjne rozumie się towary przemysłowe (surowce, materiały, półfabrykaty oraz wyroby i części kooperacyjne) przeznaczone na cele wytwórcze, inwestycyjne, remontowe i usługowe.

§ 2. 1. W razie zmiany po dniu 31 lipca 1983 r. kosztów wytwarzania wyrobów zaopatrzeniowych i inwestycyjnych, o których mowa w § 1, z przyczyn niezależnych od ich producenta, spowodowanych podwyższeniem:

- 1) cen surowców, materiałów, półfabrykatów oraz wyrobów i części kooperacyjnych, wytwarzanych w kraju bądź importowanych,
 - 2) stawek taryfowych przewozowych oraz energetycznych,
 - 3) stawek amortyzacji,
 - 4) stawek podatków (obciążających koszty),
 - 5) składek na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych,
- ceny tych wyrobów mogą być podwyższone nie więcej niż o kwotę odpowiadającą wzrostowi kosztów produkcji z wymienionych wyżej przyczyn.

2. Ceny wyrobów zaopatrzeniowych i inwestycyjnych, o których mowa w ust. 1, mogą być podwyższo-

ne również w razie wprowadzenia lub podwyższenia podatku obrotowego.

3. Przez podwyższenie cen surowców, materiałów, półfabrykatów oraz wyrobów i części kooperacyjnych:

- 1) wytwarzanych w kraju — rozumie się podwyższenie cen (urzędowych, regulowanych lub umownych) stosowanych przez dotychczasowego sprzedawcę lub podwyższenie cen spowodowane zmianą sprzedawcy, jeżeli wyrób jest objęty rozdzielnictwem lub obowiązkowym pośrednictwem jednostek obrotu,
- 2) importowanych — rozumie się podwyższenie ceny w stosunku do przeciętnej ceny płaconej w handlu zagranicznym w I półroczu 1983 r.

§ 3. Przepisów rozporządzenia nie stosuje się do cen umownych:

- 1) wyrobów nietypowych, wytwarzanych w pojedynczych sztukach lub małych seriach według dokumentacji technicznej uzgodnionej między kupującym i sprzedawcą,
- 2) wyrobów pochodzących z produkcji próbnej, prototypowej lub wzorcowej,
- 3) wyrobów przeznaczonych na eksport.

§ 4. W razie stosowania przez sprzedawcę cen niezgodnie z przepisami rozporządzenia, stosuje się odpowiednio przepisy art. 17 i 18 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o cenach (Dz. U. Nr 7, poz. 52).

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje do dnia 31 grudnia 1983 r.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii W. Jaruzelski

184

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 25 lipca 1983 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie szczegółowych zasad gospodarki finansowej przedsiębiorstw państwowych oraz dostosowania przepisów ustawy o gospodarce finansowej przedsiębiorstw państwowych do specyfiki niektórych przedsiębiorstw.

Na podstawie art. 38 pkt 6 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o gospodarce finansowej przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. Nr 7, poz. 54, Nr 44, poz. 288 i Nr 45, poz. 289) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 28 czerwca 1982 r. w sprawie szczegółowych zasad gospodarki finansowej przedsiębiorstw państwowych oraz dostosowania przepisów ustawy o gospodarce finansowej przedsiębiorstw państwowych do specyfiki niektórych przedsiębiorstw (Dz. U. z 1982 r. Nr 22, poz. 156 i z 1983 r. Nr 40, poz. 179) po § 24 dodaje się § 24a w brzmieniu:

„§ 24a. 1. W państwowych przedsiębiorstwach uzdrowiskowych remonty bieżące oraz remonty kapitalne o wartości kosztorysowej nie przekraczającej 30 mln zł i cyklu wykonania do 12 miesięcy są finansowane bezpośrednio w ciężar kosztów właściwego rodzaju działalności przedsiębiorstwa.

2. W Ministerstwie Zdrowia i Opieki Społecznej tworzy się scentralizowany fundusz kapitalnych remontów z odpisów obciążających koszty działalności państwowych przedsiębiorstw uzdrowiskowych, przeznaczony na kapitalne remonty obiektów i urządzeń uzdrowiskowych o wartości kosztorysowej ponad 30 mln zł i cyklu wykonania ponad 12 miesięcy.

3. Wysokość odpisów na scentralizowany fundusz kapitalnych remontów oraz zasady gospodarki tym funduszem określa Minister Zdrowia i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Finansów.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1983 r.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii W. Jaruzelski

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów zgłaszać należy do Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów (ul. Powińska 69/71, 00-979 Warszawa, skrytka pocztowa 81) po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.

Redakcja Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, Al. Ujazdowskie 1/3, Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, ul. Powińska 69/71, 00-979 Warszawa (skrytka pocztowa 81), tel. 28-90-01 w 608 i 42-14-78.

Wydrukowano z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Zakładach Graficznych „Tamka” Zakład nr 1, Warszawa, ul. Tamka 3.

Zam. 0710-1300-8?

Cena 8,00 zł